

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXII. De nuncupatione Imperatoris Ioviani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

τὸν στρατὸν ἀοπλὸς ἦ, τῆ δ' εὐτυχίας ἐλπίδι
 μόνῃ θάρρῶν. Ἐξ ἀφανῆς ἡ ἀκόνηλον φέρε
 καὶ αὐτὸς, καὶ διαβραχιόνος διαδραμὸν, εἰς
 τὴν πλῆθυν εἰσέδν ἐκ ταύτης ἡ τ' πληγῆς τὸν
 βίον κατέστρεψεν, ἀδήλα γνημοδύρα. Ἐ ἀνελόν-
 τῶ ἀνὸν οἱ μὴν γδ, ὑπὸ πνος πέρος αὐτομό-
 λε βληθῆναι φασίν οἱ ἦ, ὑπὸ οἰκείας στρατιώ-
 τας, ὁ πολὺς λόγος κραίει· κάλλιστος ἦ ὁ ἐν
 τοῖς οἰκείοις ἔ βασιλείας στρατιοδύμνος, ἰσο-
 ρύσας τὰ καὶ ἀνὸν ἐν ἠρωϊκῷ μέτρῳ, τὸν τότε
 πόλεμον διηγέμενοι, ὑπὸ δάμοι βλη-
 θῆνα τέλει ἤσασα φησὶν ὅπερ τυχὸν μὴν ὡς
 ποιήτης ἐπλασε, τυχὸν ἡ ἔως ἔχθ'· πολλὰς
 ἡ δ' εὐνῆτες μετῆλθον ἢ ὅπως δ' ἀνέχοι τὰ καὶ
 ἀνὸν, ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ γε ὅσα ἐλάθανεν, ὡς ἦν ὁ
 ἀνὴρ δια παρθυμίαν ὅσα ἀσφαλῆς, δι' ἐυ-
 παιδευσίαν κενόδοξος, δι' ἑπιπέκειαν πε-
 πλασμένην ἐγκαταφρονητός· ἰελιανὸς μὴν ἐν
 ἐν τῇ τείαργῆ αὐτῆ ὑπαίεα, ἦν ἄμα σα-
 λασίῳ ἐδέδωκῆς, καὶ τὴν ἐκλίω καὶ εἰκάδα τῆ
 ἰανίε μινὸς ἐν τῇ περσῶν χώρα, ὡς ἔφην, τὸν
 βίον κατέλυσε· τῆτο ἦ ἔτ' ἦν τρίτον τ' βα-
 σιλείας αὐτῆ· ἐδόμοι ἦ, ἀφ' ἑ καῖσαρ δὲ πὸ
 κωνσταντῆς παρθεβλήθη τετακόςον ἡ κ' πρῶ-
 τῶν ἦν τῆς ζωῆς αὐτῆ

A spe felicitatis confusus. Cum subito ja-
 culum ex occulto in eum conjicitur, &
 perfructo brachio in latus ejus infigitur.
 Ex hoc vulnere Imperator vitam amisit,
 incerto caedis illius auctore. Alii enim à
 transfuga quodam Persa vulneratum
 produnt: alii ab uno ex militibus Ro-
 manis; quæ quidem constantior fama
 est. Verum Callistus qui inter pro-
 tectores Imperatoris domesticos milita-
 bat, & qui res ejus gestas heroïco car-
 mine conscripsit, bellum hoc enarrans,
 principem à dæmone percussum interi-
 isse tradit. Quod quidem ille, fortasse
 ut poeta finxit: fortasse vero ita se res ha-
 bet. Multis enim ultrices furia læthum
 intulere. Sed utcunque se res habe-
 at, illud certe nemini obscurum est, vi-
 rum hunc præ nimio animi ardore in-
 cautioem fuisse; ob cruditionem ve-
 ro, inanis gloriæ cupidum: ob simula-
 tam mansuetudinem contemptui ob-
 noxium. Julianus igitur quarto Con-
 sulatu suo, quem cum Salustio collega
 gesserat, die sexto Calendas Iulii in
 Perside, sicut diximus, extremum di-
 em clausit. Tertius hic erat annus
 Imperii illius: Septimus vero ex quo
 Cæsar à Constantio fuerat nuncupatus:
 vitæ vero primus actrice finis.

Κεφ. κβ.

περὶ τῆς ἀναγορῆς τοῦ ἰουλιανῶ.

Οἱ ἦ στρατιῶται ἐν μεγίστῃ παρθεβλήσει
 ἡρώμενοι, μὴ δὲν παρθεβμένοι, τῆ ἔξῃς
 ἡμέρα ἀναδύκνυσα βασιλεία ἰουλιανῶν, ἀνδρα
 ἡρωαῖον καὶ ἐν γῆν ὅστις χιλίαρχος ὦν ἠνίκα
 ἰελιανὸς ἀγέσασιν τοῖς στρατιοδύμοις νόμῳ
 παρθεβλή, ἡ δὲ τὴν ἡ δότος παρθεβλή, μάλλον τὴν
 ζώνην διπαθεῖς παρθεβλήτο, ἡ ἐκτελεῖν ἀσεβῆς
 βασιλείας ἑπιταγμα· ἀλλὰ ἰελιανὸς μὴ
 τῇ ἀνάγκῃ ἔπιταγμα πολέμου, ἐν τοῖς στρα-
 τῶν εἶχε τὸν ἀνδρα· τότε ἡ ἀρθεβῆς εἰς τὸ
 βασιλεύσαι, παρθεβῆτο· βία τε ἐλκόμηνος ὑ-
 πὸ τῆν στρατιῶν, ἐβόα, μὴ βάλωθ' λέγων
 βασιλεύειν ἀνθρώπων ἐλλωζῆν παρθεβῆ μέ-
 νων, αὐτὸς ὦν χριστιανός· ὡς ἐν φανῇ κοινῇ πάν-
 των ἐγίνετο, ὁμολογῆσα κ' αὐτὸς εἶναι χριστι-
 νός, δέχε' ἡ μὴ τὴν βασιλείαν· ἐν σενῶ
 δὲ ἔξαιφως διποληθεῖς ἐν τῇ παρθεβῶν,
 καὶ τῆν στρατιῶν λιμῶ φθειρομένην,

CAP. XXII.

De Nuncupatione Imperatoris Ioviani.

Milites vero in summa difficultate
 positi, nulla interposita mora Iovianum
 postredie Imperatorem desig-
 nant, virum strenuum ac nobilem.
 Qui cum esset Tribunus militum, quo
 tempore Julianus edicto proposito o-
 ptionem militibus dedit, ut aut sacrifi-
 carent, aut militiam abjicerent, cin-
 gulum deponere maluit, quam impii
 principis mandato obtemperare. Julia-
 nus tamen imminentis tum belli neces-
 sitate constriictus, eum inter Duces re-
 tinuerat. Tunc temporis vero cum
 Imperator esset nuncupatus, imperium
 suscipere detrectabat. Et militibus
 per vim cum trahentibus; vociferaba-
 tur nolle se, qui Christianus esset, ho-
 minibus superstitioni Gentilium dedi-
 tis imperare. Verum postea quam om-
 nes una voce professi sunt se quoque
 Christianos esse, ipse quidem imperium
 suscepit. Caterum in summa difficultate
 repente derelictus in hostico, militibus

Bb ij

fame pereuntibus, bellum certis condi-
 tionibus terminavit. Quæ licet Romano
 nomini indecoræ, pro tempore tamen
 necessariæ fuere. Etenim finibus Impe-
 rii multatus, & Nisibi Mesopotamiæ
 urbe Persis tradita, è Perside discessit. His
 rebus nuntiatis, Christiani quidem ani-
 mos resumpserunt: Pagani verò maxi-
 mo dolore affecti sunt ob interitum Ju-
 liani. Porro milites universi improvidam
 principis temeritatem accusabant, &
 jacturam finium ei uni acceptam refe-
 rebant: quippe qui à transfuga quodam
 Persa in fraudem inductus, navigia qui-
 bus annona subvehebatur per flumen,
 combustisset: quam ob causam exerci-
 tus in periculum famis inciderat. Tunc
 etiam Libanius sophista orationem in
 obitum Juliani composuit, quam Julia-
 num, sive *ἱπποφίλον* inscripsit. In qua
 cunctas fere illius res gestas enarrans
 laudibus extollit: facta etiam mentione
 librorum quos Iulianus contra Christia-
 nos elucubravit, in quibus Christianæ
 religionis libros ridiculos prorsus ac nu-
 gis refertos ab illo demonstratos esse di-
 cit. Quod si hic sophista reliquos Im-
 peratoris actus laudare satis habuisset, ad
 sequentem historiæ textum tacitus pro-
 grederet. Sed quoniam utpote orator
 vehemens, occasione librorum Juliani,
 Christianam religionem perstringit;
 nos quoque pauca de hac re dicere con-
 stituimus, verbis illius prius in medium
 adductis.

κατέλυσε τὴν σωθῆκαι τὸν πόλεμον ἡ σωθῆκαι ἔως μὴν τῶν δόξαν ῥωμαίων ἦσαν ἀπεπεισῆς ἕως ἧ τὸν καιρὸν ἀναγκαίως ζημιωθεὶς γὰρ τὸς σύρας τῆς δρχῆς, καὶ ἕως δὲ τοῖς ἑρσαις τῶν ἐν μεσοποταμία νῆσων πόλιν, ἐξέλαυνεν ἐκείθεν τῶν διαρχῶν δέντων, χριστιανοὶ μὲν ἀνεργῶν ἡμεῶν οἱ ἐν τῶν θρησκείαν ἑλλῆνες, πένθ' ἐποιοῦντο τῶν ἰελλανῶν τελευτῶν· τὸ σεραβωλικὸν ἦ σὺν παν, ἀφύλακτον αὐτῶν θερμότηθα διέμενον, ἔ τὴν αἰψαν τῆς ζημίας τῶν ἑρσαις αὐτὸν ἀνέφεργον, ὅπ' ἰσὺ αὐτομόλῃς πῆρ ἀπαληθεὶς, τὰ σὶνηγῆτα διὰ τῶν ποσῶν πλοῖα κατέκαυσε, διὸ καὶ λιμῶν ἑρῆε περὶ σεραβός· τότε δὴ καὶ ὁ θεφιστῆς λιβανίου ἐπὶ τὸν Ἰπποφίλον ἐγράψεν ἐν ᾧ λόγῳ, πάντῃ αὐτὸν δὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιστικῶς διεξῆλθε μνημονεύσας καὶ τῶν βιβλίων, ὧν καὶ χριστιανῶν ἰελλανὸς σωθῆκε, καὶ ὡς εἶπ' ἐν αὐτοῖς γέλωθα καὶ φλῆναφον δὸπο δέξαστε χριστιανῶν βιβλῆς· εἰ μὴ ἐν τὰ ἄλλα βασιλέως ὁ θεφιστῆς ἐνεγκωμιάζεν, ἡσὺν ἂν ἐπὶ τὰ ἐχόμῃρα τῆς ἰσοείας ἐβάδῃ· ἐπειδὴ ἦ ὡς δεινὸς ῥήτωρ, τῆ μνήμη τῶν ἰελλανῶν βιβλίων τὰ χριστιανισμῶ καθάπερ διατέτο εἰπεῖν καὶ ἡμεῖς ὀλίγα ἑρῆε τῶν σεραυρέμεθα, ἑρῆε τερῶν δέντες αὐτῶν ῥήματα

C A P. XXIII.

Confutatio eorum qua Libanius Rhetor de Juliano dixit.

HYeme, inquit, noctes extendente, Imperator libros illos aggressus qui hominem Palæstinensem Deum ac Dei filium faciunt, longa concertatione & argumentorum invicta vi, ridicula & nugas meras esse quæ ab illis coluntur ostendit: Tyrio sene peritior atque sapientior in eo repertus. Propitius autem mihi sit, oro, Tyrius ille, & dictum placide accipiat, utpote à filio victus. Hæc sunt Libanii sophistæ verba. Ego vero præstantissimum quidem sophistam illum fuisse ajo: sed pro certo habeo, eum nisi ejusdem cum Imperatore cultus ac religionis fuisset, omnia quæ à Christianis dicuntur, contra illum dicturum fuisse;

Κεφ. κγ'.

Πρὸς λιβανίον τὸν θεφιστῆν ἀντιλογία πρὸς ἰελλανῶν.

Τὸ δὲ χαμῆς, φησὶ, τὰς νύκτας ἐκτείνων, ἡ νοῖ, Ἰπποφίλωνος ὁ βασιλεὺς τῶν ἑλλῶν, αὐτὸν ἐκ παλαιστίνης ἀνδραποῦ, θεφιστῆς καὶ θεῶν παῖδα ποιῶσι, μάχη τε μακρῆ ἐλέγχων ἰσὺ γέλωθα δὸπο φῆνας καὶ φλῆναφον τὰ πῆμῶμῃρα, ἑφώτερον ἐν τοῖς αὐτοῖς δέδεικται τὰ τυεὶς γέρεγι, ἡσὺν ἑρῆε ὁ τυεῖς εἶπ', καὶ δέχαῖς ἑμῶν τὸ ῥῆθεν ὡς ἂν ἡέως ἠπῶμῃρα τῶν μὲν τὰ ῥήματα τὰ θεφιστῆ λιβανίου, ἡ δὲ θεφιστῆ μὲν αὐτὸν ἀεισον χρεῶτα αὐτῶν μὴ ἐπίσταμαί τε ὡς εἰ μὴ εἶπ' ἡσὺν τῶν λεί καὶ τὴν θρησκείαν ὀμῶδοξῶ, πάντῃ αὐτὸν, εἶπεν ὅσα οἱ χριστιανοὶ λέγουσιν